

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

วัดงามอยู่ที่ใจ

เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๑ บาท ดอลลาร์ได้ ๒๐ ดอลลาร์ ทองคำที่ได้หลังจากมอบ
คลังหลวงแล้ว ๗๔ กิโล ๕๕ บาท ๗๘ สตางค์ (เสียงกริ่งสัญญาณโทรศัพท์มือถือดัง
ขึ้น) มันเรื่องอะไรเดี๋ยวนี้นะ มันหาแต่เรื่องมากวน เดี๋ยวนี้อันนี้จะฉิบหายเพราะอันนี้
เอง โอ๊ย เราสลดสังเวชนะ นี่ละมันคืบมันคลานเข้ามา ศาสนาถูกเหยียบ ๆ พลิกโน้น
พลิกนี้ พระอยู่ในวัดอยู่ในกุฏิหาความสงบไม่ได้ เดียวกริ่งเดียวแกร๊กถามโน้นถามนี้
เรื่องพระ สร้างความกังวลและความเสียหายขึ้น อันนี้จะด้วยอดมากที่เดียว โทรศัพท์
มือถือนี้ยอดสังหารพระได้เป็นอย่างดี หลักพุทธศาสนาจริง ๆ แล้วไม่มีข่าวคราวเรื่อง
โลกีย์โลกวิสัยอะไรนี้ตัดออกปัดออก รุกขมูลเสนาสน์ ให้ไปอยู่ในป่าร่มไม้ชายเขาตาม
ถ้ำเงื่อมผา ซึ่งเป็นสถานที่สงบสงัด กำจัดสิ่งเลวร้ายทั้งหลายนี้ออกจากใจ เพราะอาศัย
สถานที่เหมาะสม

นี่พระพุทธเจ้าสอน รุกขมูลเสนาสน์ นิสสาย ปพฺพชฺชา ตตฺถ เต ยาวชิวํ อสุ
สาโท กรณียो บรรพชาอุปสมบทแล้ว ให้ท่านทั้งหลายไปเที่ยวอยู่ตามรุกขมูล คือร่มไม้
ในป่าในเขา ตามถ้ำ เงื่อมผา ป่าช้า ป่ารกชัฏ เพื่อประกอบความพากเพียรได้ด้วย
ความสะอาด ไม่มีสิ่งที่เป็นภัยเข้าก่อกวน และจงทำความอดุสสำหรับพยายามอยู่สถานที่เช่นนั้น
และบำเพ็ญตลอดชีวิตเถิด ฟังซิ ไม่ได้อยู่วันหนึ่งวันเดี๋ยวนะ ยาวชิวํ อสุสาโท กรณียो
คือทำความอดุสสำหรับอยู่ในที่เช่นนั้นตลอดชีวิตเถิด ท่านไม่ได้บอกว่า นั่นหนังสือพิมพ์
นั่นวิทยุ นั่นวิดีโอ นั่นโทรศัพท์มือถือ รวมแล้วนั่นแหละคือเครื่องสังหารพระ ไม่มีอะไร
เหลือในพุทธศาสนานี้เลย รวมแล้วเป็นอย่างนั้น

แล้วที่นี้พระเราก็กล้าหาญชาญชัยต่อสิ่งเหล่านี้ทั่วหน้ากัน ไม่ใช่เล่น ๆ นะ เรา
สลดสังเวช พูดอย่างนี้กระเทือนจิตใจของพระทั่วประเทศไทย ถือว่าเรานี้เป็นเสนียด
จัญไร เป็นข้าศึกศัตรูต่อศาสนาแล้วนะ ทั้ง ๆ ที่เราเตือนเราบอกว่สิ่งเหล่านี้เป็นมหา
ภัย เลยกลับกลายมาเราเป็นมหาภัยต่อสังฆมณฑลในปัจจุบันนี้ไปแล้ว เป็นยังไง ฟังซิพี่
น้องทั้งหลาย นี่ละเรื่องกิเลสมันรวดเร็วที่สุดมองไม่ทัน บวชมาท่านให้อยู่อย่างนั้น ๆ
พระพุทธเจ้าทรงประทานพระโอวาทให้บรรดาผู้ที่เป็นสาวกในเบื้องต้น นับแต่พระมหา
กษัตริย์ลงมา เพราะกษัตริย์เสด็จออกทรงผนวชนี้มากนะ มหากษัตริย์ เศรษฐี กุฎุมพี
บวชแล้วได้รับพระโอวาทนี้แล้วเข้าป่า ๆ ไม่สนใจโยตีสถานที่และยศถาบรรดาศักดิ์ที่
เคยครองกันมาเลย มุ่งหน้ามุ่งตาต่อการประพฤติปฏิบัติ กำจัดกิเลสซึ่งเป็นมหาภัยออก
จากใจทั้งนั้น

เมื่อดำเนินตามทางที่ศาสดาทรงสั่งสอนไว้เรียบร้อยแล้ว ก็สำเร็จเป็นมรรคเป็นผลขึ้นมา องค์นั้นสำเร็จเป็นพระโสดา องค์นี้สำเร็จเป็นพระสกิทาคา องค์นั้นสำเร็จเป็นพระอนาคา องค์นี้สำเร็จเป็นพระอรหันต์ รวมแล้วเป็น สงฆ์ สรรณ คจฺฉามิ แก่ชาวโลกทั้งหลาย คือพระสงฆ์เป็นสรณะของพี่น้องชาวพุทธเราทั้งหลายทั่วโลกดินแดน นี้พระพุทธรูปเจ้าท่านสอนแล้วพระก็ดำเนินตามท่าน สำเร็จเป็นผลออกมาอย่างนี้ เวลานี้กลับตาลปัตร บวชแล้วอุปัชฌาย์อาจารย์ไม่ต้องบอก เพราะอุปัชฌาย์ก็ชอบอยู่แล้วสถานที่ที่พระชอบนั่น คือไล่เข้าไปในตลาดตลิ่ง กระจุกหมู กระจุกวัว ผู้คนชุมนุมมาก ๆ ไล่เข้าไปตรงนั้น เต็มนี้เป็นอย่างนั้น กิเลสไล่เข้า ธรรมะไล่ออก ค่อยเหยียบย่ำทำลายกันไป จนมองไม่เห็น เวลานี้ทุกอย่างมองไม่เห็นเรื่องกิเลสเหยียบธรรม ๆ

จิตใจของชาวพุทธเราอีกก็มองไม่เห็นในตัวเอง กิเลสมันพลุ่ง ๆ อยู่ภายในมาก ต่อมากจนกระทั่งธรรมในใจมีสติธรรม เป็นต้น มองไม่เห็นเหมือนกัน อยู่ไปวันหนึ่ง ๆ อยู่ด้วยความลุ่มจม อยู่ด้วยความเหลวไหลโลเล ให้กิเลสเหยียบย่ำทำลายตลอดเวลา จนกระทั่งวันตายเป็นไปแบบนี้ทั้งนั้นหาความสุขที่ไหน พิจารณาซิ ถ้าเป็นทางของศาสดาแล้ว ผู้มาปฏิบัติธรรมนี้ต้องมีจิตใจมุ่งมั่นต่ออรรถต่อธรรมตลอดเวลา มีสติเป็นพื้นฐานแห่งการระวังตัว สติเป็นพื้นฐานสำคัญ ปฏิบัติตนกำจัดกิเลสออก ถ้ามีสติจะรู้สิ่งที่เป็นภัยและเป็นคุณตลอดไป ถ้าไม่มีสติตายทิ้งเปล่า ๆ เดินจงกรมจนขาหักก็ไม่ได้เรื่องได้ราว นั่งภาวนาจนกลายเป็นหัวตอไป มันนั่งไปเฉย ๆ ไม่มีสติตั้งเลยกลายเป็นหัวตอ ตัวแข็งเฉย ๆ ไม่มีสติรักษา มันก็เป็นหัวตอไปเสียไม่เกิดประโยชน์ จึงต้องมีสติตั้งระมัดระวังรักษา

พุทธศาสนาของเราเรียกว่าเป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว ในสามไตรโลกธาตุนี้ไม่มีอะไรเสมอเหมือนแล้ว เพราะเป็นศาสนาของผู้สิ้นกิเลสโดยสิ้นเชิง คำว่ากิเลสคือสิ่งที่มัวหมองมืดตื้อ มันปิดบังหุ้มห่อจิตใจของเราไม่ให้มองเห็นดีเห็นชั่วบาปบุญคุณโทษอะไรแหละ มีแต่ความอยากความทะเยอทะยาน ความหวังสร้างไว้เต็มหัวใจ บินไปตลอด บินไปก็ผิดหวังตกลงไปเป็นกองทุกข์ ความหวังสร้างขึ้นมาอีก หลอกกันไปเรื่อยล่อกันไปเรื่อย เหยื่อล่อปลาตัวโง่ คือความหวังนั้นแหละ มีแต่หวัง ใครก็จะหวัง ๆ แต่ไม่เห็นมีใครสมหวัง มีแต่ผิดหวัง ๆ เพราะทำตามกิเลส ถ้าสมหวังก็แย็บเดียวเพื่อเป็นเครื่องล่อ แล้วก็จมลงในความผิดหวังไปเสีย เป็นอย่างนั้นนะ

เราพูดถึงเรื่องสิ่งที่เป็นภัยต่อพระ ๔ กษัตริย์นี้ เริ่มมาตั้งแต่โน้น เอาความจริงออกมาพูดทีเดียว ใครจะพอใจไม่พอใจก็ตาม นั่นเป็นเรื่องของกิเลสในหัวใจคนผู้ไม่พอใจ เรื่องของธรรมต้องเป็นเรื่องของธรรมอย่างที่พูดนี้ หนังสือพิมพ์ เรื่องข่าวคราวอะไรในโลกอันนี้มารวมอยู่ที่หนังสือพิมพ์ แปลว่าจตุรรม เราไปอ่านไปดูนั้นก็สร้าง

อารมณ์ขึ้นมา เรื่องราวผ่านไปแล้วจิตใจมันก็สร้างขึ้นใหม่ เอาไฟมาเผาตัวเอง ความเพลิดเพลินรื่นเริงก็มี แต่รื่นเริงไปเป็นเหยื่อล่อเพื่อจะเข้าสู่ความลุ่มจมน เริ่มตั้งแต่นั้นหนังสือพิมพ์ จากนั้นก็มีวิทยุ ข่าวนั้นข่าวนั้น

เรื่องบ้านเมืองเขาเป็นเรื่องบ้านเมืองเขา โลกกับธรรมเป็นคนละแห่ง บ้านกับวัดเป็นคนละสถานที่ พระกับโยมเป็นคนละคน อันนี้ก็แยกเป็นประเภทของโลกเขาไปของธรรมเราก็เป็นประเภทของธรรม ถ้าจะให้เป็นฝักเป็นฝ่ายที่น่าดูบ้างนะ ไม่ให้มาคละเคล้ากัน เรื่องอย่างที่ว่านั้น หนังสือพิมพ์ วิทยุ เหล่านี้ เป็นเรื่องของโลกของสงสาร เขาทำกัน ออกจากนั้นก็เทวทัตโทรทัศน์ ก็เป็นเรื่องของโลกเขาล้วน ๆ วิดีโอ โทรศัพท์มือถือ เป็นเรื่องของโลกเขาล้วน ๆ สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่วิสัยของพระจะเข้าไปเกี่ยวข้อง เมื่อพระเข้าไปเกี่ยวข้องผิด ผิดทั้งธรรมทั้งวินัยไปด้วยจะว่าไง นี่มันก็เต็มแล้วเวลานี้

เราไปหาดูชิกุฎิไหน ๆ ไม่มีสิ่งเหล่านี้มันเป็นไปได้หรือเดี๋ยวนี จนจะไม่มีใครเชื่อแล้วนะ ถ้าอันนี้เต็มห้องแล้วเชื่อกัน เพราะมันเต็มห้อง ไม่ได้มีเรื่องอรรถเรื่องธรรมเรื่องมรรคเรื่องผลอะไร มีแต่สิ่งเลวร้ายทั้งหลายนี้เป็นมหากภัยต่อชาติผู้นับถือพุทธศาสนาของเราเป็นลำดับลำดับ จนกระทั่งเป็นอันตรายต่อพระเป็นอย่างยิ่งเทียว จึงควรพิจารณา เราเรียนมาเรียนธรรมพระพุทธรเจ้า ท่านสอนว่ายังไง ก็เรียนเพื่อปฏิบัติ ไม่ใช่เรียนเพื่อเอายศเอาลาภเอาชื่อเสียงเฉย ๆ มันเกิดประโยชน์อะไรอันนั้น เรียนมาเพื่อปฏิบัติ เพราะแบบแปลนของท่านคือตำรับตำรานั้น เป็นธรรมเป็นแบบแปลนที่ถูกต้องแล้ว เรานำมาปฏิบัติจะกำจัดกิเลสไปโดยลำดับลำดับ สิ่งใดที่เป็นภัยปิดออก ๆ จึงชื่อว่าเดินตามครู แล้วสิ่งใดที่เป็นคุณกวาดต้อนเข้ามา ๆ อย่างนั้นถึงถูก

หลวงตาพูดอย่างนี้กระเทือนทั่วประเทศไทย เพราะนี่ก็จะออกทางวิทยุ พูดอย่างนี้จะออกทางวิทยุ กระเทือนทั่วประเทศไทย เฉพาะอย่างยิ่งสังฆมณฑลคือฝ่ายพระสงฆ์ผู้ที่ชอบสิ่งเหล่านี้เอนักเอานานั่นแล จะถือหลวงตานี้ว่าเป็นภัยต่อท่านเหล่านี้ว่าจันเถอะนะ แต่หลวงตาพูดนี้พูดตามหลักธรรมหลักวินัย ตามหลักความจริง ตามหลักของพุทธศาสนาของเรา ใครจะพอใจไม่พอใจนั้นเป็นเรื่องของกิเลสบนหัวใจคนหัวใจพระ ส่วนที่เป็นธรรมก็เป็นธรรมอยู่ในหัวใจคนหัวใจพระอีกเหมือนกัน เราเลือกเอามันจะสายเกินไปไหม ตาไสยิ่งกว่าตาแมวตาเรา ตาพระก็เหมือนตาแมว ตาไสแจ้วเลยทำไมจะไม่เห็นอรรถเห็นธรรมเห็นตำรับตำราที่พระพุทธรเจ้าทรงชี้แจงไว้ยังไง ตามันไสขนาดนั้น

ทำไมจึงไปมองเห็นตั้งแต่หนังสือพิมพ์ วิทยุ เทวทัตโทรทัศน์ วิดีโอ โทรศัพท์มือถือนี้เท่านั้น โลกอันนี้มันมีเท่านั้น เสรอ อรรถธรรมไม่มีเหลือแล้วเสรอ ตาพระของเราจึงมองไม่เห็น ใจพระจึงคิดไม่ได้ในสิ่งที่เป็นภัยอย่างนี้ ถ้าตาพระก็ดีตาเขาก็ดีตาเราก็ดี

ใจพระใจเขาใจเรานั้นก็เหมือน ๆ กันแล้วมันสนุกเลือกได้นะ แล้วเรายังอยู่ในแบบฉบับ อยู่ในกฎข้อบังคับ คือความเป็นพระ มีหลักธรรมหลักวินัยเป็นรั้วกันเป็นขอบเขตเป็น กำแพงอันหนาแน่นไว้ด้วยซ้ำ ทำไมเราจะไม่รู้ แล้วเราทำไมจะไม่ปฏิบัติได้ตามที่ท่าน สอนไว้ล่ะ ถ้าเราตั้งหน้าตั้งตาจะปฏิบัติ นอกจากจะกลายเป็นพระหน้าด้านไปเสียเท่า นั้น ใครด้านก็เป็นได้ทั้งนั้น ชั่วทั้งนั้นไม่ว่าเขาว่าเรา ใครเป็นพระหน้าด้านก็ต้องเป็น อย่างนี้แหละ

อย่างหลวงตาบัวพูดอยู่เวลานี้ ถ้าหลวงตาบัวเป็นพระหน้าด้าน หลวงตาบัวเป็น องค์ที่หนึ่งที่กำลังประกาศอยู่เวลานี้ โดยนำธรรมะของพระพุทธเจ้ามาสอนพี่น้องของ เรา ทั้งฝ่ายพระเจ้าพระสงฆ์และประชาชนให้ได้ยินทั่วถึงกัน ถ้าหากว่าเราด้านก็ต้องเสีย มันไม่ได้ขึ้นอยู่กับใคร ใครผิดอยู่กับผู้นั้นแหละ นี่ละเป็นยังไงท่านทั้งหลายรู้ไหม ว่า ศาสนาเจริญมันเจริญที่ไหนดูเอาซิ ดูข้อปฏิบัติกิริยามารยาทแห่งชาวพุทธของเราเข้าไป ถึงพระ มันมีกิริยามารยาทที่น่าเคารพเลื่อมใสน่าชื่นใจได้ที่ตรงไหน มันมีแต่น่าเศร้า โศกน่าโศกเศร้าเหงาหงอยไปตาม ๆ กัน น่าสลดสังเวชไปตาม ๆ กัน เพราะมีแต่ความ ผิดความพลาด ให้กิเลสเหยียบหัวเอา ๆ เหยียบคอเอาตลอดเวลา ยิ่งมาเหยียบหัวพระ เหยียบคอพระด้วยแล้ว มันยิ่งน่าสลดสังเวชนะ

มีแต่เรื่องกิเลสทั้งนั้น เต็มบ้านเต็มเมืองเต็มวัดเต็มวาไม่มีธรรมนี่นะ ธรรมก็มี แต่อยู่ในตู้ในหีบ ล็อกกุญแจเอาไว้ กิเลสก็ออกมาเฟ้นพ่าน ลากคอพระนั้นแหละออกไป ทำความเลวร้ายทั้งหลาย ๆ หัวโล้น ๆ นี่แหละมันออกไป ไม่ว่าหัวเขาหัวเราใครทำ ออกไปอย่างนี้เสียด้วยกันทั้งนั้น นี่ประกาศก้องเอาไว้ตามเรื่องราวของธรรม เมื่อทำ อย่างนั้นต้องเสียหายอย่างนี้ แล้วเดี๋ยวนี้มันเห็นอะไรที่มากกว่ากันมีอะไร มันมีแต่กิเลส เหยียบหัวพระ กิเลสเหยียบหัวใจพระนั้นแหละ กิริยามารยาทที่แสดงออกมีเครื่องหมายแห่งความเป็นพระที่น่าเยินตาเยินใจที่ไหน อยากว่าไม่มีเวลานี้ เห็นไหมกิเลส เหยียบขนาดนั้นละ

วัดก็เหมือนตึกนั้นละ กุฏิพระก็เหมือนตึก เราให้ชื่อเฉย ๆ ว่ากุฏิ ๆ ก็อิฐ ปูน หิน ทราย แหละตั้งขึ้นไป ให้ชื่อให้นามว่าเป็นกุฏิ ถ้าเป็นของฆราวาสก็เป็นตึกรามบ้าน ชองเขาไป แล้วไปอยู่ในที่เช่นไรก็ตาม ถ้าสร้างคามซั๊กก็เอาไฟเผาตัวอยู่ในสถานที่เช่น นั้น ในกุฏิก็เป็นไฟเผาพระอลัชชี พระหายางอายุไม่ได้ อยู่ในกุฏิ ถ้าเป็นบุคคลสร้างแต่ บาบแต่กรรม ไฟก็เผาอยู่ในบ้านในเรือนนั้นละ เป็นอย่างนั้นนะ ถ้าไม่มีธรรม ถ้ามี ธรรมอยู่ในไหนสบายหมด เช่น อย่าง รุกขมูลเสนาสน์ เอ้า อยู่เถอะ ในร่มไม้ก็อยู่เถอะ ร้อนก็ร้อนไป เราเกิดมากับฟ้ากับฝนกับแดดทำไมจะไม่มีร้อนบ้างหนาวบ้าง แต่ขอให้ หัวใจเย็นด้วยศีลด้วยธรรมเถิด จะเป็นผู้ไม่จนตรอกจนมุม ตั้งแต่ปัจจุบันนี้ถึงอนาคต

จะสว่างจ้าไปเรื่อย ๆ เลย ด้วยความเป็นผู้มีธรรมในใจเย็นที่ใจ ไม่ได้เย็นที่ดินฟ้าอากาศนะ มันเย็นที่ใจ ธรรมพระพุทธรเจ้าสอนเย็นที่ใจ

ความประพุดติหน้าที่การงานของตัวทำลงไปให้เป็นที่เย็นใจเจ้าของ อย่าเป็นการงานที่สังหารเจ้าของ ไม่ดีเลย นี่ละที่เรามองไปไหนเห็นตั้งแต่เรื่องกิเลสเหยียบหัวชาวพุทธเรา ไม่เลือกว่าพระว่าฆราวาสเหยียบไปหมด อย่างวัดป่าบ้านตาดนี้ท่านทั้งหลายว่าเป็นของเลิศของเลอหรือ หรือหลวงตาบัวนี้เลิศเลอหรือ เราเอาธรรมพระพุทธรเจ้ามาสอนต่างหากนะ เราก็อยู่ในกรอบแห่งความเป็นฟินเป็นไฟเหมือนพี่น้องทั้งหลายนั้นแหละ แต่ไม่มีอะไรมาสอน พวกเรามันเป็นแบบเดียวกันก็ต้องคว่าเอาธรรมะพระพุทธรเจ้ามาสอน ถ้าเราไปไม่ได้คนอื่นองค์อื่นอาจมีทางเล็ดลอดไปได้จากธรรมนี้ ก็นำมาสอนกัน ให้ท่านทั้งหลายได้นำไปพินิจพิจารณา

เวลานี้เลอะเทอะเข้ามากจนมองไม่ได้เลยนะ เจ้าของนั้นเพลินตัว จนลืมนวันลืมนคืน เพลินกับกิเลสนี้แหละ มันกลายเป็นอะไรพูดไม่ถูก ใจมันรู้้อย่างนั้นแต่พูดออกมานี้ก็อย่างว่า ๆ ฟังเอาสิคำว่าอย่างว่าเป็นยังไง ความหมายได้หลายอย่างนะ นี่ก็พูดถึงเรื่องอะไรต่ออะไร ก้าวเข้ามาถึงการประพุดติปฏิบัติ วัดมันกลายเป็นบ้าน กลายเป็นหมดแล้วเดี๋ยวนี้ เข้าใจไหม ไม่มีอะไรแปลกต่างกัน ความประพุดติหน้าที่การงาน ความเคลื่อนไหวทุกอย่าง ของพระกับของฆราวาสไม่ได้ผิดแปลกจากกันเลย แล้วจะเอาความดีความงามมาแปลกกันจากที่ไหน นี่อันหนึ่งมันน่าสลดสังเวช เราควรจะทำปฏิบัติตัว

ธรรมของพระพุทธรเจ้าร้อยชนสัตว์โลกพ้นจากทุกข์ได้มากมายก่ายกอง ไม่ว่าพระพุทธรเจ้าพระองค์ใดมาตรัสรู้ แต่เราทำไมจึงให้กิเลสลากลง ๆ ทั้งที่ธรรมะหรือศาสนาพระพุทธรเจ้ามีอยู่ต่อหน้าต่อตา มันไม่ด้านเกินไปแล้วหรือพวกเรา อะไรด้าน ถ้าหัวใจไม่ด้านหน้ามันจะด้านได้หรือ หัวใจต้องด้านซิหน้ามันถึงด้านคนเรา หัวใจพาดีหน้ามันก็ดีหน้าด้านละซิ ต้องไปปฏิบัติละ ไม่งั้นไม่ได้ มันจะหมดจริง ๆ แล้วศาสนา

ไปที่ไหน อร่ามงามตาทุกอย่างเครื่องประดับตกแต่งวัดหนึ่ง ๆ โห. ตกแต่งสวยงาม ให้ดูตั้งแต่อิฐแต่ทราย แต่ปูน สีนั้นสีนี้ สีขาว สีดำ สีเหลืองมาประดับประดาหลอกกัน หัวใจมันเป็นไฟอยู่ด้วยกิเลสเหยียบหัวมันเผาหัวมัน ไม่ได้ดูกันเลย วัดงามอยู่ที่ใจนะ ไม่ได้งามอยู่ที่ด้านวัตถุ วัตถุเครื่องอาศัยงามไม่งามช่างมันเถอะ พออยู่ได้นอนได้ไปได้พอ แต่ขอให้หัวใจมีศีลมีธรรมมีความ پاکความเพียร รักใคร่ใฝ่ใจในอรรถในธรรม นั้นแหละเป็นที่อยู่ของผู้มีธรรม เพราะเป็นผู้มีธรรม ไม่ว่าฆราวาสไม่ว่าพระจะร่วมเย็นที่หัวใจ โลกอันนี้ไม่มีอะไรร้อนยิ่งกว่าหัวใจ เมื่อปฏิบัติตัวถูกตามทางของศาสดาที่ทรงสั่งสอนไม่มีอะไรเย็นยิ่งกว่าหัวใจเหมือนกัน

โลกอันนี้เย็นก็ดี ร้อนก็ดี สุขก็ดี ทุกข์ก็ดี อยู่ที่หัวใจด้วยกัน ไม่ได้ออกจากนี้ นะ สิ่งทั้งหลายนั้นเป็นเครื่องประดับเฉย ๆ ตัวกองทุกข์-ความสุขของผู้หลงหรือผู้รู้ที่มาอยู่ที่หัวใจ ถ้าหลงก็เป็นพินเป็นไฟเผาใจตัวเอง ถ้ารู้และรู้จักวิธีปฏิบัติตัวเองก็เป็นอรรถเป็นธรรม ทำให้เย็นได้ อยู่ที่หัวใจนะ ท่านทั้งหลายอย่าไปหามองดินฟ้าอากาศ หามองดูถนนหนทาง ดิกรามบ้านช่อง รถราทั้งหลายมีที่คัน บ้านมีที่หลัง ไร่นาสาโทมีเท่าไร บริษัทบริวารมีเท่าไร เงินทองข้าวของมีที่หมิ่นที่ล้าอันนั้นเป็นวัตถุอันหนึ่งหลอกคนใจต่างหากนะ แต่หลอกผู้ฉลาดไม่ได้ หลอกพระพุทธรเจ้า หลอกพระอรหันต์ท่านไม่ได้ หลอกได้แต่พวกเราที่ตัวโง่ ๆ นี้เอง

ให้ดูหัวใจเจ้าของซี อย่าไปดูสิ่งเหล่านั้น เจ้าของเป็นยังงี้ วัตถุในเจ้าของคือตัวของเราทั้งตัวนี้แหละ ร่างกายของเรา ดูตัวของเรามันเคลื่อนไหวไปทางไหน ผิดหรือถูก ประการใดดูความเคลื่อนไหวเจ้าของ ซึ่งออกมาจากใจ ถ้าใจไม่ผิดความเคลื่อนไหวทางกายวาจาหน้าที่การงานหรือความประพฤตินั้นไม่ผิด มันผิดไปจากหัวใจ ดูที่หัวใจแล้ว แก้ที่หัวใจ เมื่อแก้ที่หัวใจถูกที่หัวใจแล้ว ความสุขจะเกิดที่นั่น ความทุกข์ทั้งหลายจะจางไป ๆ ใจจะทรงไว้ซึ่งความสุข ความเจริญ เย็นนำไปเลย นี่ธรรมท่านให้ดูหัวใจนะ ท่านไม่ให้ดูเป็นบ่าวอย่างที่พวกเราดูกันนี้นะ เอาละวันนี้ก็เทศน์เพียงเท่านี้ เทศน์ทุกวัน ๆ มันหากได้เทศน์

ออกไปนี่ก็ออกทางวิฑู เตียวนี้ อุดรธานี ๑๒ สถานีแล้วนะ แต่ก่อน ๘ สถานีเวลานี้ ๑๒ สถานี เขามาติดต่อขอไปเอง เราไม่เคยยุ่ง ไม่รู้จักจนกระทั่งหน้าเขาเป็นยังงี้ นี่ ๑๒ สถานี แล้วก็เข้ากรุงเทพ ประมาณ ๓ สถานี จากนั้นก็ออกอินเตอร์เน็ต อินเตอร์เน็ตนี้ออกทั่วโลกเลย มีแต่นำธรรมะของหลวงตาที่พูดนี่นะ ออกทางอินเตอร์เน็ตประจำวัน ๆ เลยกลายเป็นเรื่องมีแต่ธรรมะหลวงตาที่เทศน์มาตลอด ไม่ใช่ของท่านผู้ใด ๆ เข้ามาแทรก หรือมาช่วยแบ่งหนักแบ่งเบาแก่นะ ไม่มี มีแต่หลวงตาบัวแบกคนเดียว ถ้าหากว่าควรจะเป็นคติได้บ้าง เราก็แน่ใจว่าเป็นได้ไม่สงสัย เพราะธรรมที่เรามาสอนนี้เราถอดออกจากหัวใจเราจริง ๆ

ใครจะว่าอะไรเราไม่เคยหวั่น เราไม่เคยสนใจกับพวกหูหนวกตาบอด พวกส้วมพวกถ่าน ธรรมนี้ไม่ใช่ส้วมใช้ถ่าน ทองคำทั้งแท่งถอดออกมาจากองค์ศาสนาที่ตรัสรู้ไปก่อนแล้ว ยื่นพระหัตถ์ออกมาให้พวกเรายึดเป็นอรรถเป็นธรรมมาปฏิบัติ นี่ได้ตะเกียกตะกายเต็มกำลังความสามารถขึ้นมา ผลก็ปรากฏขึ้นมาเป็นลำดับลำดา ตั้งแต่ล้มลุกคลุกคลานดังที่พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ถึงขนาดที่ว่าร้องให้อยู่บนภูเขายังมี ร้องให้อยู่บนภูเขาไม่มีใครเห็นนะ เราจึงได้ออกมาพูดเอง

น้ำตาร่วงอยู่บนภูเขา สู้ก็เลสไม่ได้ นั่นเราก็เคยเป็นแล้ว นั่นละตะเกียกตะกาย มาจนกระทั่งน้ำตาร่วงจนโลกปัจจุบันเมื่อสองสามวันมานี้ ให้พวกหนูหนักตาบอด พวก ล้วมพวกถาน หัวเราะเยาะเย้ยกันอยู่ในลัวมในถาน เข้าใจเหอ นี่เราก็ได้ ตะเกียกตะกายมาเต็มกำลังแล้ว แล้วธรรมะนี่จึงเป็นที่แน่ใจ ว่าถูกต้องแม่นยาร้อย เปอร์เซ็นต์ มีหัวใจดวงนี้กับธรรมเป็นอันเดียวกัน เป็นที่รับรองกัน แล้วถอดออกมาให้ ฟื่อน้องทั้งหลายฟัง เราจึงแน่ใจทุกอย่าง

ด้วยเหตุนี้เองเราจึงไม่ได้สนใจอะไร โลกอันนี้พระพุทธเจ้าไม่ตรัสรู้เรื่องเหล่านี้ จะเป็นพระพุทธเจ้าได้ยังไง ธรรมอันเดียวกันใจดวงเดียวกันต้องรู้สิ่งเหล่านี้ด้วยแล้ว ถึง จะได้ตรัสรู้ธรรม แล้วจะไม่ทราบเรื่องราวของโลกนั้นได้ยังไง ธรรมเป็นยังไงก็ต้องรู้ชั นี่ ละเราไม่ถือสือถือสาไม่สนใจ อย่างที่ว่าพระอรหันต์ทำไมน้ำตาร่วง เรามั่นคั่นพินเข้าใจ ไหม โคตรพ่อโคตรแม่มีงได้เป็นพระอรหันต์เหอ มีงถึงมาอวดกู อยากว่าอย่างนั้นชั เข้าใจไหม มันมาอวดหาอะไร ตามันก็ไม่ได้ลีม นี่ลีมจำเห็นหมดนี้เข้าใจไหม มาพูดนี้ เอามาพูดจากการลีมจำไปหมด มันเห็นทุกอย่างจะว่ายังงั สะทกสะท้านกับอะไร พระ พุทธเจ้าตรัสรู้เพียงพระองค์เดียวหาใครไปเป็นพยาน อันนี้ก็จำขึ้นแล้วเอาใครมาเป็น พยาน ถ้าว้าพระพุทธเจ้าพระสงฆ์สาวกก็เป็นมหาสมุทรอันเดียวกัน ก็จำอยู่ด้วยกันแล้ว สงสัยกันหาอะไร แล้วจะเอามันมาเป็นพยานอะไรพวกตาบอดหูหนวกมันอยู่ในลัวมใน ถาน เहांว้อก ๆ ๆ ขึ้นมา ไปสนใจมันหาอะไร

อันใดที่ตีให้ยัดเอานะที่พูดเหล่านี้ ไม่ได้พูดแก้หมัดแก้ล้าแก้พิษแก้ร้ายกันนะ เราพูดให้มีน้ำหนั ก เช่นอย่างที่ว่า โคตรพ่อโคตรแม่ ให้ท่านทั้งหลายกรุณาทราบเอานะ คือทางเดินของธรรม น้ำหนักหนึ่ง ข้อเปรียบเทียบหนึ่ง เป็นทางเดินของธรรมที่จะก้าว เดินไปด้วยการสั่งสอนโลก และการปฏิบัติตัวเองก็ต้องมีทางเดินมีข้อเปรียบเทียบ เข้าใจไหม คือโคตรพ่อโคตรแม่เป็นสิ่งที่พวกเราทั้งหลายรักสงวนกันทั่วหน้า ไม่ใช่รักพ่อ รักแม่ โคตรของพ่อของแม่ยิ่งใหญ่โต ทีนี้เวลาจะเอาน้ำหนัก อะไรที่หนักมากก็ต้องเอา โคตรออกมา เข้าใจไหม นี่เป็นข้อยกเป็นน้ำหนักต่างหากนะ

สำหรับที่จะคิดเป็นการดูถูกเหยียดหยามโลก เราบอกว่าเราไม่มี ธรรมก็ไม่มี แต่ทางเดินคือข้อเปรียบเทียบมีตลอดสาย เช่นอย่างหมู หมา เป็ด ไก่ นี่เอามาเป็นข้อ เปรียบเทียบได้ทั้งนั้นเพื่อเป็นทางก้าวเดินของธรรม แล้วผู้ฟังจะเข้าใจว่า พูดหยาบพูด โลน มันไม่ได้หยาบ หยาบหาอะไร ถ้าว้าข้อเปรียบเทียบว่าเป็นหยาบเป็นโลน เอาหมา มาเปรียบเทียบ ว่าหยาบโลนก็ไล่หมาออกจากบ้านไปชั เข้าใจไหม ทีนี้เราจะเป้นหมา แทนมันได้ไหม ถ้าว้าเป็นหมาแทนมันไม่ได้อย่าไล่มันออกจากบ้าน ให้เห็นว่าตัวผิดเข้าใจไหมละ เอาละพอ

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.Luangta.com